

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Győri Ítéltábla dr. Takács Tibor ügyvéd által képviselt **felperesnek** a dr. Balázs Tamás ügyvéd által képviselt **alperes** ellen 216.358.567,-Ft kártérítés megfizetése iránt indított perében a Vas Megyei Bíróság 2010. december 1. napján meghozott 20.G.40.036/2008/92. számú ítélete ellen a felperes által 93. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán megtartott tárgyalás alapján meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

Az ítéltábla a megyei bíróság ítéletét helybenhagyja.

A feljegyzett 900.000,- (Kilencszázezer) Ft fellebbezési illetéket a felperes tartozik megfizetni az államnak az illetékügyekben eljáró hatóság külön felhívására.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 1.806.382,- (Egymilliónyolcszázhaty-ezer-háromszáznyolcvankettő) Ft másodfokú perköltséget és viselje a fellebbezésével felmerült költséget.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A Vas Megyei Bíróság támadott ítéletében a felperesnek szerződésszegéssel okozott kár címén előterjesztett kereseti kérelmét elutasította. Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 4.000.000,-Ft elsőfokú perköltséget, valamint az államnak külön felhívásra 900.000,-Ft feljegyzett eljárási illetéket. Megállapította, hogy 60.000,-Ft állam által előlegezett költséget az állam visel.

Ítéletének tényállásában rögzítette, hogy a felszámolás alatt álló felperes és az alperes között 2006. június 16-án megállapodás jött létre, amelynek értelmében az alperes vállalta, hogy a felperes szabászatának széles körű átszervezésében, átalakításában működik közre akként, hogy az átalakítás módját tételes ütemterv szerint kidolgozza és annak kivitelezését irányítja. A szerződésben rögzítették azt is, hogy közös elemzés eredményeként megállapítható, hogy az átalakításokkal évi 200.000 euró költségmegtakarítás érhető el. A projekt megvalósításához az alperes taktikai listát készített, amely meghatározta az átszervezés megvalósításának egyes lépéseit. Az alperesi javaslat szerint a költségmegtakarítás jelentős része abból ered, hogy az átlagosan 1.400 db / nap szabászati termelés megvalósítható a

kiinduló létszámnál 40 fővel kevesebb munkavállaló tevékenységével, így a megtakarítást a felszabaduló munkaerőlétszám bérköltsége eredményezi.

Az alperesi ajánlatban a szabászati munka hatékonyságát növelő szervezeti átalakítások és technológiai módosítások szerepeltek. Ezzel csökkenthető a munkafolyamatok időszükséglete, amelynek eredményeként munkaerő szabadul fel, ami bérköltség-megtakarításban realizálható. A konkrét szervezeti átalakítási javaslatok között szerepelt a női és a férfi szabászat szétválasztásának megszüntetése, különálló csoportok kialakítása a szabászatban, amelyek feladata egy-egy megrendelés összes anyagának feldolgozása volt. Ajánlotta alperes tervtábla, statisztikák vezetését és elemzését. Keskeny terítékek szabásához javasolták a terítékek egymás mellé helyezését, a terítékrajzok összekapcsolását a vágási művelet során. Javaslatokat tett alperes a szabászatban dolgozók teljesítményének mérésére, valamint a normarendszer kidolgozására.

Az alperesi ajánlatnak megfelelő átszervezés teljes körű megvalósítása nem történt meg. A szabászati átszervezésre vonatkozó intézkedések részbeni elmaradása több okra volt visszavezethető. Objektív ok, hogy a minőséget javító alkatrészek beszerzésére a felszámolás alatt álló felperesnél korlátozott pénzügyi keret állt rendelkezésre. A felperes vezetése nem tudta biztosítani az állandó dolgozói létszámot, amely az új módszerek betanulását és folyamatos alkalmazását lehetővé tette volna. Emellett a dolgozók ott sem használták az új technológiai megoldásokat, az új módszereket, ahol ennek indokoltságát maguk is elfogadták. A felperesi dolgozók együttműködését akadályozta, hogy nem voltak meggyőzhetők, hogy az átmeneti nehézségek ellenére az átalakítás eredményes lesz.

A felperes kereseti kérelmében a felek közti megbízási szerződés alperes általi hibás teljesítésével okozott kár megtérítése címén alperes kötelezését kérte 216.358.567,-Ft összegű kártérítés és ennek 2007. április 1. napjától járó késedelmi kamatai megfizetésére. Álláspontja szerint az alperes az átszervezést részben nem, részben pedig szakszerűtlenül hajtotta végre, amelynek következtében a felperest kár érte, mivel üzleti partnerei felé vállalt megrendeléseket 2007. tavaszán, őszén és telén a vállalt minőségben és mennyiségben nem tudta teljesíteni.

Alperes a kereset elutasítását kérte arra hivatkozással, hogy a felperes részére megbízás keretében tanácsadást nyújtott, amely eredménykötelemnek nem tekinthető. Az évi 200.000 eurós költségmegtakarítás lehetősége fennállt, azonban ennek megvalósítása csak a felperessel szoros együttműködésben lett volna kivitelezhető. Kiemelte, hogy a felperes által hivatkozott 2007. évi tavaszi, nyári időszakban a felperes által lekötött mennyiséghez képest 13.187 db-bal több árut szállítottak ki, tehát a felperes alappal nem hivatkozhat arra, hogy őt a termelés mennyiségi csökkenéséből, vagy késedelméből eredően kár érte.

Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította. Megállapította, hogy a felek között megbízási elemeket is tartalmazó vállalkozási szerződés jött létre, amelyben az alperes vállalta felperes szabászatának a meghatározott feladatlista szerinti, és felperessel együttműködésben történő átalakítását a 6 hónapos időtartam alatt.

Az elsőfokú bíróság - a beszerzett vállalatátvilágítási és szervezetfejlesztési területen jártas igazságügyi szakértő és gazdasági mérnök végzettségű szakkonzulens bevonásával készített - szakértői vélemény alapján megállapította, hogy az alperes által a szabászat átszervezésére vonatkozóan adott javaslatok szakszerűek voltak, a szabászat nem megfelelő átszervezését eredményező szakmai hiba az alperes terhére nem állapítható meg. A megrendelések felperes általi késedelmes teljesítése, nem megfelelő mennyiségben teljesítése és az ebből eredő árbevétel kiesés és megrendelői bizalomvesztés, valamint az alperesnek a felek közti 2006. június 16-án kelt szerződés alapján kifejtett tevékenysége között ok-okozati összefüggés nem állapítható meg. Az átszervezés részbeni elmaradása, nem megfelelő végrehajtása, a felperes dolgozóinak negatív hozzáállásával, a javasolt berendezések beszerzésének pénzügyi okokból történő elmaradásával, illetőleg a nem állandó dolgozói létszámmal magyarázhatók.

Az elsőfokú bíróság a felperes ellenőrző szakértői vélemény beszerzésére irányuló bizonyítási indítványát arra tekintettel utasította el, hogy a beszerzett szakvélemény ellentmondást nem tartalmaz, nem hiányos, így további szakértői vizsgálat nem indokolt.

Figyelemmel arra, hogy a 2006. június 16-án kelt megállapodás alperes általi hibás teljesítése, mint alperesi jogellenes magatartás nem állapítható meg, így az elsőfokú bíróság az esetleges felperesi károsodást és annak mértékét nem vizsgálta.

Az elsőfokú bíróság a perköltségről a Pp. 78. §. (1) bekezdése, valamint a 32/2003. (VIII.22.) IM rendeletben írtak figyelembevételével, valamint az alperesi jogi képviselő által csatolt megbízási szerződésben írtak figyelembevételével döntött.

Az ítélettel szemben a felperes élt fellebbezéssel. Elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatását kérte akként, hogy a bíróság marasztalja az alperest kereseti kérelmében írtak szerint. Másodlagosan a Pp. 252. §. (2)-(3) bekezdései alapján kérte az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új tárgyalásra, új határozat hozatalára utasítását, valamint alperes perköltségben marasztalását.

Az újabb igazságügyi szakértő kirendelésére vonatkozó bizonyítási indítványát fenntartva hivatkozott arra, hogy az elsőfokú eljárásban beszerzett szakvélemény és ebből következően az arra hivatkozó elsőfokú ítélet is megalapozatlan, jogszabálysértő. Kérte "A" felperesi felszámolóbiztos meghallgatását, amely a releváns tényállás megállapításához nélkülözhetetlen. A tanú a szerződést megelőző egyeztetéseken elhangzottokról tehetett volna nyilatkozatot, amely irányadó lehet a peres felek közti jogviszony minősítése vonatkozásában is.

Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság "B" szakértő 2010. november 14-i nyilatkozatát csak november 17-én faxon küldte meg a felperesnek, így nem állt rendelkezésére elegendő idő ahhoz, hogy a releváns iratra reflektáljon.

Sérlemelte az elsőfokú bíróság perköltséget megállapító rendelkezéseit is. Az annak alapjául szolgáló megbízási szerződés nem alperesi jogi képviselő és az alperes, hanem az alperesi jogi képviselő és a "C" között jött létre.

Alperes fellebbezési ellenkérelmében a fellebbezés elutasítását, az elsőfokú ítélet helybenhagyását és felperes perköltségben marasztalását kérte. Az elsőfokú eljárásban előadott érveit részben megismételve rámutatott, hogy felperes nem bizonyította, hogy alperes szerződésszegő magatartást tanúsított. A projekt kudarca a felperes megfelelő együttműködésének hiányában keresendő. A felperes az alperes által javasoltakat részben nem, másrészt nem megfelelő módon hajtotta végre. Utalt alperes arra, hogy azon szakvélemény, melyre az elsőfokú bíróság ítéletét alapította megalapozott, következetes, az a körülmény, hogy felperes az abban foglaltakkal nem ért egyet nem teszi a szakvéleményt negligálhatóvá.

A perköltséggel kapcsolatosan kiemelte, hogy annak megállapítása alapjául szolgáló megbízási szerződés az alperes és jogi képviselője közti megállapodást takarja, a "C" elnevezés az alperes logója. Ezt a körülményt a per megindításakor a felperes sem vonta kétségbe, hiszen a felek közti szerződésben is alperes ezen a néven került feltüntetésre.

A fellebbezés nem megalapozott.

Az ítéletábra megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a szükséges körben lefolytatta, helyes tényállást állapított meg, az abból levont jogi következtetéseivel - és azok indokaival - az ítéletábra egyetért.

Osztotta az ítéletábra az elsőfokú bíróság által elfoglalt azon álláspontot, miszerint a peres felek közt olyan megbízási elemekkel vegyes vállalkozási szerződés jött létre, amely alapján alperes a felperes szabászatának átszervezését célzó részletes ütemterv elkészítésére és az annak kivitelezésében való közreműködésre, irányításra vállalt kötelezettséget.

A perben kirendelt "B" és "D" szakértők egyértelműen akként foglaltak állást, hogy az alperes által készített átszervezést célzó feladatlista, valamint a költségmegtakarítás elérése irányuló alperesi javaslatok - azok maradéktalan és az ütemterv szerint koordinált végrehajtása esetén - a célkitűzésként meghatározott költségmegtakarítást eredményezték volna.

A szakértők feladata annak vizsgálata volt, hogy az alperes által tett javaslatok és ennek kivitelezéseként tett intézkedések a felperes által hivatkozott megrendelési késedelmeket - legalább részben - okozhatták-e, figyelemmel arra a körülményre is, hogy egy termelési egység átszervezése, az átalakítás, a betanulási folyamatok szükségszerűen okozhatják a termelés átmeneti jellegű csökkenését, amely körülménnyel az átszervezés tényéről történő felperesi döntésnél számolni kellett.

A beszerzett igazságügyi szakvélemény megállapításai a per egyéb adataival, illetőleg egymással ellentmondásban nem állnak, következtetései logikusak, így ítéleti tényállás

megállapításának alapjául szolgálhatnak. A felperes dolgozóinak egyes speciális szabászati szakkérdésekben elfoglalt eltérő álláspontja nem teszi megalapozatlanná a szakvélemény azon összegző konklúzióját, miszerint az alperesi ütemterv, feladatlista - az átszervezéssel járó szükségszerű késedelmeken felül - a felperes által felsorakoztatott, több cégre is kiterjedő megrendelési késedelmekkel ok-okozati összefüggésbe nem hozható, együttes és következetes végrehajtásuk - az átszervezés céljának megfelelően - a szabászati folyamat egészét gyorsította.

Az ítéleti bizonyossággal nem alátámasztott az a felperesi állítás, hogy az alperes 2006. június 16-án kelt szerződést hibásan teljesítette, és nem igazolt az sem, hogy a javasolt intézkedésekkel összefüggésben keletkezett a felperes késedelme, ebből fakadóan a megrendelések elmaradása és felperes elmaradt haszonból álló kára.

A fentiekre tekintettel az elsőfokú bíróság a felperes kártérítési igényét alappal utasította el, így az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 254. §. (3) bekezdése alapján annak helyes indokaira tekintettel helybenhagyta.

A fellebbezés nem vezetett eredményre, így az ítéltábla a Pp. 78. §. (1) bekezdése alapján kötelezte a felperest a le nem rótt illeték állam javára való megfizetésére, valamint az alperes által igazolt költségekből és a csatolt megbízási szerződés, valamint a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet alapján megállapított ügyvédi munkadíjból álló perköltség megfizetésére.

Győr, 2011. november 9. napján

Dr. Zámbo Tamás sk.	Dr. Menyhárdné dr. Sarmon Hedvig sk.	Dr. Maurer Ádám sk.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró

A kiadmány hitelül:
Kiadó: